

EPIGRAMMATA QUINQUE

Editio correctior & emendatior quam quod invenies apud
Hermathenam 170 (2001) 9–10

I

Μαίανδρον διαβάς Ἡράκλειτος Διδυμαῖον
νηὸν ἐσῆλθε θεῶ χρησόμενος συνετῶ.
αἶψα δ' ἄρ' ἐξ ἀδύτου μεγαλόψοφος ἔσσυτο φωνή·
“οὔποτε μὴ πάτρην αὔθις ἴδης ἐρατήν.
σκέψαι δ'· ἐν γὰρ τοῖς αὐτοῖς ποταμοῖο ρεέθροις
οὔ τοι ἂν ἐμβαίης σὸν πόδα δις θέμενος.”

II

πῶς οὐκ ἦν Κλεοπάτρη εὐψυχος πολεμίστης;
ἔσχεθε γὰρ στρατιὴν ἄσπιδα λαζυμένη.

III

Σαπφῶ Ἀνακτορίη προφέρεσκ' ἐλεγεῖ ἔπαγωγά·
ἦ μάλα δὴ ρυθμοῖς ἦνδανε δακτυλικοῖς.

IV

πρακτέον ὄφθαλμόν κατὰ δὴ τινὰς ἀντ' ὄφθαλμοῦ·
τοῦτο δὲ τοῖς τυφλοῖς προσφιλέσ ἐστι μόνοις.

V

ἄλλα μὲν ἐν ζῳοῖσι προσέλκεται εἰς φιλότητα
θήλεαν ὀρχηθμῶ ρίμφα λυγιζόμενα,
ἄλλα δ' ἀγαλλόμεν' ἢ περιδαιδάλτοις πτερύγεσιν
ἢ ὑψικλαδέων ἀβροσύνη κεράων·
αὐτὰρ ἔγωγε μέλημ' ἐμὸν ἀγλαίῃ καταθέλω
γλώσσης εὐτροχάλου κομποθρόων τε ποδῶν.